

IP CENTRUL DE EXCELENȚĂ ÎN ECONOMIE ȘI FINANȚE

Sugestii metodice

privind tipurile activităților extracurriculare și extrașcolare

CHIȘINĂU – 2019

Sugestii metodice privind tipurile activităților extracurriculare și extrașcolare. – Chișinău: IP CEEF, 2019. 19 p.

Sugestiile metodice au fost examinate și recomandate de Consiliul metodic științific al IP Centrul de Excelență în Economie și Finanțe din Chișinău, pr. verb. nr. 5 din 18.02. 2019

Autori:

Botezatu Angela - coordonator, director adjunct pentru instruire practică și de producere, gr. managerial II, dr. în șt. economice

Braniște Silvia - director adjunct pentru instruire și educație, gr. managerial II

Cerghuță Ludmila – metodist, grad didactic superior

CUPRINS:

<i>Argument</i>	4
1.Conferința	6
2.Forumul	7
4.Simpozionul	7
5. Seminarul	8
6.Trainingul	9
7.Workshop-ul	9
8. Masa rotundă	10
9. Concursurile școlare	11
10. Festivalul	12
11. Competiția sportivă	13
12. TVC-ul	14
13. Victorina	16
14.Flashmobul	16
15. Excursia	16
16.Spectacolul	17
17.Serata	18
18.Medalionul muzical-literar	18
19. Recitalul	18
<i>Bibliografie</i>	19

ARGUMENT

Procesul educațional presupune activități curriculare și extracurriculare. Activitățile extracurriculare sunt complementare activităților didactice și vizează valorificarea intereselor, dorințelor, aptitudinilor elevilor, formarea elevilor sub aspect psiho-intelectual, fizic și socio-afectiv, lărgirea orizontului de cunoaștere al elevilor, stimularea curiozității și sentimentului de apartenență. Ca fenomen educațional, activitatea extracurriculară prezintă o serie de particularități și se supune unor exigențe pedagogice specifice pe care trebuie să le cunoaștem și să ținem cont de ele.

Acestea joacă un rol deosebit atât în dezvoltarea personală și profesională a elevilor cât și în integrarea socială, fizică și psihică a elevilor.

În funcție de dimensiunea educațională tipurile de activități care pot fi organizate în cadrul programelor educative, pot include, dar fără a se limita la acestea:

- activități de educație intelectuală;
 - activități de educație morală;
 - activități de educație artistică;
 - activități de educație culturală;
 - activități de educație tehnico-științifică;
 - activități de educație sportivă;
 - activități de educație pentru cetățenie democratică, pentru promovarea valorilor umanitare (inclusiv voluntariat, caritate, implicare activă în societate, responsabilitate socială, relații și comunicare);
 - activități de educație pentru sănătate și mod sănătos de viață;
 - activități de educație ecologică și protecție a mediului;
 - activități de educație rutieră etc.

Ca orice demers orientat către o finalitate, activitatea extracurriculară presupune o anumă structurare și organizare. Aceste activități se pot organiza sub diferite forme, cum ar fi: ateliere, cluburi, cercuri de dans, muzică, piese de teatru, coruri, concursuri, competiții, mese rotunde, dezbateri, serate tematice, festivaluri, recitaluri, activități de aniversare și comemorare, discursuri publice, flashmob-uri etc.

Obiectivele activităților extracurriculare vizează formarea și dezvoltarea însușirilor intelectuale, morale, ale spiritului de echipă, de cooperare, competitiv.

Varietatea activităților extracurriculare și extrașcolare ne impune să le delimităm conceptual pentru a evita ambiguitatea sensurilor unor termeni.

Deși, conceptele de conferință, seminar, workshop, training etc. se intersectează uneori, trebuie să existe o delimitare clară pentru a putea să realizeze obiectivele pentru care sunt organizate.

Concursurile școlare suscită interesul elevilor pentru diferite arii curriculare, având o importanță majoră în dezvoltarea profesională.

Astfel, ne-am propus să relatăm o descriere a celor mai frecvente activități extracurriculare și extrașcolare organizate de profesori împreună cu elevii în cadrul instituției noastre.

Autorii

CONFERINȚA

Conform Dicționarului explicativ al limbii române, **conferința** este expunerea făcută în public asupra unei teme din domeniul științei, artei, politicii etc., cu intenția de a informa, de a instrui, de a omagia, de a sensibiliza etc.

Termenul de **conferință** provine din lat. *conferre* = bilanț, compara. În general, prin acest cuvânt se înțelege bilanțul materialului adunat și aprecierea lui.

Conferințele creează contextul ideal pentru a schimba idei, a împărtăși probleme și a găsi soluții în vederea creșterii calității sistemului de documentare și publicare, a mediului educațional și de cercetare din instituție.

Diversitatea conferințelor:

- **O conferință academică** este o adunare de oameni de știință sau academicieni, în care sunt prezentate rezultatele cercetării.
- **O conferință de afaceri** este organizată pentru persoanele care lucrează în aceeași companie sau industrie. Ei se reunesc pentru a discuta noile tendințe și oportunități legate de afacere.
- **O conferință comercială** are loc la scară mai largă. În afară de oameni de afaceri, există membri ai publicului care vin în scopul creării de rețele sau conexiuni.

În cadrul instituției educaționale, conferințele pot fi organizate atât pentru elevi, cât și pentru cadrele didactice. Deseori, se poate organiza o conferință mixtă: cu participare atât a cadrelor didactice, cât și a elevilor.

Avantajele unei conferințe științifico-practice:

- *într-un singur loc se întâlnesc elevi din diverse grupe academice și profesori;*
- *elevii pot participa la sesiuni de lucru interactive;*
- *elevii intră în contact cu semeni pasionați de anumite subiecte;*
- *sunt promovate ideile și inițiativele participanților;*
- *există posibilitatea de a publica articolul;*
- *pot participa și reprezentanți ai mediului de afaceri interesați de problemele abordate.*

Planificarea conferinței. Există numeroși pași pentru planificarea unei conferințe. O atenție deosebită trebuie acordată detaliilor, deoarece întârzierile sau problemele tehnice pot descuraja participanții să se întoarcă pentru evenimente viitoare. De asemenea, se va ține cont de următoarele aspecte:

- *Locația și aspectele ce țin de logistică;*
- *Înregistrarea participanților (cum?, când?, cine?);*
- *Oferirea de materiale. Fiecare participant trebuie să aibă o mapă cu agenda conferinței, foi pentru notițe, pix etc. Pentru identificarea participanților am putea oferi ecusoane cu numele acestora.*

- *Echipele TIC funcționale (a se verifica funcționalitatea: conexiune la internet, proiectorul, calculatorul, PPT-ul);*
- *Pauzele de cafea (pot fi conferințe fără pauze de cafea).*

Managementul timpului conferinței. În funcție de numărul participanților se va stabili durata conferinței (de la câteva ore, până la câteva zile).

Conferințele cu implicarea elevilor sunt, de obicei, de scurtă durată 1,5-2 ore. În acest caz numărul participanților va fi limitat. De asemenea, se va impune anumite limite de timp pentru prezentarea comunicării: *7-10 minute* pentru fiecare participant.

Dacă conferința este planificată pentru toată ziua, se vor organiza mai multe sesiuni cu durata de maximum 2 ore, iar durata prezentărilor va fi stabilită de către organizatori, însă durata unei prezentări, va fi, de asemenea, reglementată (până la 20 minute), pentru a nu plictisi auditoriul.

Publicarea materialelor. Materialele conferinței pot fi publicate într-o culegere sintetizată de organizatorii conferinței, cu asumarea din partea participanților a responsabilității calității materialului publicat.

FORUMUL

Un forum este o întrunire de mare amploare și importanță. Problemele, în cadrul unui forum sunt abordate din diverse perspective. În cadrul acestuia pot fi discutate rezultatele unei cercetări sau sondaj de opinii. Participanții la forum vin din diverse domenii și sunt preocupați de același subiect.

Un forum poate fi organizat anual, bianual sau la necesitate și poate dura de la 2-6 zile.

Participanții unui forum vor putea să înțeleagă și să promoveze mai bine nevoia de știință și consiliere științifică în luarea deciziilor, să facă schimb de opinii și idei despre cum să comunice știința și valorile sale de bază societății în general și diferitelor grupuri de părți interesate.

Un forum online este o comunitate în care mai multe persoane se înregistrează și discută despre un anumit lucru sau despre anumite lucruri din diverse domenii. Pe un forum se schimbă idei, sfaturi și planuri.

La finele forumului este adoptată o rezoluție.

SIMPOZIONUL

Un **simpozion** este o discuție organizată, pe baza unor scurte expuneri asupra unei teme literare, filosofice, științifice etc. de actualitate, purtate de câțiva vorbitori în fața și cu participarea publicului.

Un simpozion poate fi organizat parcurgând mai mulți pași:

1. *Se stabilește tema abordată, denumire și eventual o siglă.*

2. *Se stabilește data.* Ea trebuie să limiteze cât mai puțin pe cei interesați să participe. De asemenea, se decide dacă vor fi ”invitați” sau doar ”participanți”. Dacă doriți să invitați nume importante, care să dea greutate întâlnirii, abordați-i și stabiliți data și în funcție de programul lor.
3. *Se stabilește un loc.* Locul trebuie să dispună de o sală suficient de mare pentru a nu fi plină om lângă om, dar nici uriașă pentru că o întâlnire de 25 de persoane într-o sală în care încap 500 arată dezolant. Dacă locul este în afara localității de domiciliu măcar pentru câțiva dintre participanți, atunci trebuie să rezervați ceva pentru cazare și, în funcție de durata pe care o prevedeați trebuie să vă îngrijiți de câteva mese.
4. *Se decide ce materiale vor fi oferite participanților* (de exemplu, un ecuson, o mapă, un pix, niște foi și o carte cu rezumatele de o pagină a tuturor intervențiilor). Legat de aceasta trebuie să găsiți metode de a face rost de bani - sau solicitați participanții să plătească înainte (cel puțin o parte din taxă), sau găsiți metode să avansați acești bani din alte surse.
5. *Se stabilește o taxă de participare.* Asta depinde de deciziile de mai sus (loc, mapă), de numărul de participanți pe care-i prevedeați, dar și de numărul invitațiilor (invitații nu prea plătesc).
6. *Comunicarea datei și locației.* Din acest moment schimbarea datei nu este recomandabilă.
7. *Îmbinarea rigidității respectării programului anunțat* (de exemplu a datei până la care participanții trebuie să trimită contribuțiile) cu maleabilitatea în rezolvarea unor probleme speciale.

Un simpozion este o întâlnire ocazională și include băuturi răcoritoare și divertisment.

SEMINARUL

Un **seminar** este o prezentare susținută în mod tradițional de către un profesionist (sau mai mulți) pe marginea subiectului abordat, din care o importantă parte este rezervată expunerii informațiilor către participanți, de cele mai multe ori persoane cu expertiză în domeniu, care doresc să-și actualizeze cunoștințele. Totodată, se acordă timp pentru întrebări sau observații din partea publicului, de obicei, la finalul prezentării.

Un seminar este organizat pentru a discuta un anumit subiect. Ele sunt, de obicei, de natură educațională, iar participanții sunt așteptați să obțină noi cunoștințe sau abilități la sfârșitul seminarului.

Seminarele sunt adesea confundate cu **workshop-urile**, durata scurtă de timp în care acestea se desfășoară (în medie 2-4 ore) fiind una dintre principalele caracteristici comune ale celor două concepte. Însă, pe când un seminar este mai degrabă un eveniment static, având o componentă preponderent teoretică, workshop-ul este, prin definiție, mult mai interactiv.

Seminarul poate fi format din grupuri mici de oameni, dar există și cazuri în care un astfel de eveniment încorporează un număr impresionant de persoane (până la 50-100). Durata unui seminar este cuprinsă între 90 de minute și aproximativ 3 ore.

TRAININGUL

Trainingul presupune, în mod evident, un transfer de cunoștințe, dobândirea unor abilități noi sau îmbunătățirea celor deținute deja, ori adoptarea unor atitudini noi sau modificarea celor existente cu privire la un subiect anume. Toate aceste procese se petrec utilizând metode de învățare non-formală, interactive, antrenând aptitudinile participanților pentru a-i ajuta să își formeze obiceiuri noi și eficiente pe care să le pună în practică pentru a-și îmbunătăți viața pe anumite segmente de interes. Un training înseamnă instruire sau pregătire specializată. Un training poate dura câteva zile sau poate fi defalcat pe parcursul unei perioade mai mari de timp, până la câteva luni. Acesta poate viza atât aspecte din viața personală, cât și din cea profesională a participanților.

Această activitate presupune în primă fază o analiză reală a nevoilor de training la nivelul instituției/echipei vizate. Etapa poate fi efectuată de către administrația instituției sau de către trainerii, după care, în funcție de obiectivele avute în vedere, se trasează segmentele care se doresc abordate și se creează programul de training adecvat nevoilor identificate.

În concluzie: conceptul de training se referă la dezvoltarea abilităților și cunoștințelor individului necesare îndeplinirii mai eficiente a unor sarcini sau a procesului de evoluție personală, deci e un instrument de creștere a abilităților, însemnând un transfer activ de cunoștințe de la unul care este specialist la unul care vrea să devină.

WORKSHOP-UL

Un workshop este mai degrabă o experiență practică pentru participanți. Acesta include demonstrații și activități. Timpul pe care un vorbitor îl adresează grupului este limitat. Tradus literalmente, înseamnă activitate în cadrul unei întruniri special organizate.

Pe de altă parte, un **workshop** este definit, în principal, de aspectul practic al întrunirii. În cadrul unui astfel de eveniment discutăm despre un număr restrâns de participanți, al căror scop comun este acela de a se concentra asupra unui segment de interes și de a lucra împreună pentru a obține, la finalul acestuia, niște rezultate concrete.

Fie că este vorba despre conceperea unui proiect comun, a unei strategii, a unui plan de dezvoltare personală, despre crearea unor obiecte materiale sau despre schimbul de experiență, pe parcursul unui workshop participanții își exersează anumite abilități, sub atenta supraveghere a unui facilitator. Rolul acestuia este de a se asigura că sesiunea decurge conform programului și de a

ghida participanții pe măsură ce aceștia își exersează aptitudinile, în vederea îndeplinirii obiectivelor stabilite.

Un workshop presupune implicarea activă a participanților în procesul de învățare, este construit în jurul conceptului de educație non-formală, bazat pe exerciții și experiențe. Ca durată, un workshop se poate întinde pe parcursul *a câtorva ore sau chiar până la 2-3 zile*.

MASA ROTUNDĂ

Masa rotundă este o reuniune științifică bazată pe principiul egalității dintre participanți. Aceasta poate fi o reuniune a colegilor pentru a schimba gândurile și opiniile pe un anumit subiect educațional, economic, politic etc. Există un număr limitat de participanți care stau la o masă rotundă, astfel încât fiecare să se poată confrunța cu ceilalți.

Reguli de organizare a unei mese rotunde:

- 1. Pregătiți bine întrebările.* Începeți cu o săptămână înainte, cel puțin, să pregătiți o listă cu întrebări care vor fi adresate vorbitorilor participanți la masa rotundă. Din numărul de întrebări, selectați 7-10 cele mai importante, dar din aceste 10, alegeți 3 pe care le considerați cruciale pentru bunul mers al mesei rotunde și la care dacă nu se vor da răspunsuri depline, puteți considera că masa rotundă a dat faliment. Feriți-vă de întrebările care pot crea certuri sau polemici.
- 2. Definiți regulile de participare la început.* Este foarte necesar de la bun început să fie stabilit subiectul clar, dar să fie stabilite și regulile pentru participanți, care ar trebui să fie aproximativ următoarele:
 - *Să se dea răspunsuri concrete la întrebări;*
 - *Să fie excluse detaliile care nu sunt necesare;*
 - *Să nu devieze de la subiect;*
 - *Să folosească limbaj clar pentru spectatori (uneori participanții recurg la folosirea limbajului profesional tocmai ca să nu fie înțeleși, dar să facă impresia că cunosc materia și că au răspuns bine);*
 - *Dacă vorbitorii vor depăși aceste reguli, moderatorul îi va întrerupe sau opri.*
- 3. Cereți explicarea termenilor.* Cum am spus-o mai sus, uneori, vorbitorii pot recurge la limbaj și termeni din domeniul lor profesional, tocmai ca să nu dea un răspuns, dar să faci impresia că au răspuns. Când nu înțelegi un termen sau când presupui că ascultătorii din sală nu înțeleg termenul respectiv, întrerupe vorbitorul și cere explicarea.
- 4. Insistați să căpătați răspunsuri complete.* Unii vorbitori răspund în fraze lungi, recurg la anumite exemple, ilustrații etc., dar, de fapt, aceasta este un fel de a fugi de la răspunsul care se așteaptă de la ei și ascultătorii rămân fără acest răspuns clar.

5. *Re-definește afirmațiile.* Unii vorbitori aplică o tactică prin care vorbesc un lucru, dar îl prezintă în așa fel, cu astfel de termeni, ca să facă impresia că a spus altceva, sau ca să lase pe fiecare să înțeleagă ceea ce și-a dorit. De cele mai multe ori vorbitorii o fac, deoarece vor să ascundă intențiile adevărate pe care le au. De aceea, caută să fii atent ca și moderator, și la urmă, după ce vorbitorul s-a expus pe marginea întrebării puse, mai re-definește odată afirmațiile lui ca să vezi ce acesta a vrut să spună. Așa nu vei lăsa să „audă fiecare ce a vrut”, ci să audă fiecare participant ceea ce a fost spus.
6. *Nu te lăsa deviat de la subiect.* Atunci când unul din vorbitori vrea să ducă discuția în altă direcție pentru a pune în lumină rea pe alții, nu admite aceasta.
7. *Folosește clepsidra.* De obicei, sunt mai puțini oameni care știu să vorbească scurt și la subiect. De aceea, cumpărați o clepsidră pe care o veți folosi de acum înainte la mesele rotunde. Astfel, vă veți rezerva dreptul să le dați vorbitorilor pentru a răspunde la întrebare un timp limitat și, dacă o cere răspunsul, să măriți timpul, doar în cazul când vorbitorul cu adevărat are nevoie de mai mult timp pentru a da un răspuns deplin.

CONCURSURILE ȘCOLARE

Concursurile școlare reprezintă o testare a cunoștințelor asimilate, o modalitate de a verifica nivelul de pregătire a elevului. Activitățile extradidactice de acest gen promovează valorile culturale și etice fundamentale, competitivitatea și comunicarea interpersonală.

Indiferent de domeniile lor, concursurile școlare stimulează creativitatea, gândirea critică, oferă motivație și ajută la identificarea și dezvoltarea abilităților, cunoștințelor, contribuie la dezvoltarea personală și profesională a elevului.

Obiectivele concursurilor școlare sunt:

- *stimularea elevilor cu performanțe școlare înalte sau care au interes și aptitudini deosebite în domeniul științific, economic, tehnic, cultural - artistic sau civic;*
- *promovarea ideilor de competiție și performanță a studiului la disciplinele prevăzute în curriculumul școlar;*
- *promovarea valorilor culturale și etice fundamentale, precum și fairplay-ul competițional.*

În vederea aprofundării și extinderii curriculare pot fi elaborate programe de studiu complementare, teme de concurs, de cercetare și bibliografii specifice.

Avantajele concursurilor:

- *valorificarea interesului pentru un anumit domeniu;*
- *dezvoltarea unor abilități noi;*
- *posibilitatea de a se orienta spre o viitoare carieră;*
- *elevul învață a-și organiza corect timpul, învață ce este perseverența, responsabilitatea;*

- *învață de a face față eșecului, riscurilor;*
- *îmbunătățirea performanțelor la disciplina dată.*

Etapetele concursurilor:

1. *Concursurile școlare se desfășoară la nivelul următoarelor etape: în instituție, oraș, zonă, republică, la nivel internațional.*

2. *Selecția participanților la concursurile școlare se face pe baza rezultatelor obținute la fazele anterioare, cu excepția fazei din instituție, la care participare se realizează pe baza opțiunii elevului sau/și la recomandarea profesorului.*

3. *Graficul de desfășurare a fazelor concursurilor școlare se stabilește de către organizator sau alte structuri, în funcție de specificul fiecărei discipline de studiu.*

Responsabilități și atribuții. De organizarea și desfășurarea concursurilor școlare sunt responsabile instituțiile de învățământ, inspectoratele școlare și inițiatorii acestor competiții. În organizarea și desfășurarea concursurilor, acestea pot colabora cu societăți și instituții științifice, culturale, cu organizații nonguvernamentale, autorități locale, cu persoane juridice/agenți economici sau persoane fizice care sunt interesate în a sponsoriza aceste activități.

Organizatorii stabilesc numărul participanților pentru fiecare disciplină, pentru toate tipurile de concurs.

Atribuțiile membrilor comisiilor de organizare și evaluare:

- *monitorizează organizarea și desfășurarea concursului școlar pe toată durata sa;*
- *asigură cadrul organizatoric al desfășurării concursului;*
- *semnează diplomele de premiere precum și documentele de analiză și datele statistice;*
- *avizează listele cu premii și mențiuni.*

FESTIVALUL

Festival este un cuvânt de origine franceză – "festival", de la etimonul latinesc *festivus*, însemnând sărbătoresc. *Festivalul* constă dintr-o serie de manifestări artistice, care durează de la câteva ore, cât și pe parcursul mai multor zile, în cadrul cărora se manifestă elevii talentați și sunt prezentate opere artistice, care au, de obicei, o supratemă comună. *Festivalul* are un caracter ocazional cu program variat. Programul cuprinde: *scenete, cântece, poezii, jocuri* etc. Astfel, există festivaluri de muzică, de film, de artă, de folclor, de comedie etc. Termenul este folosit pentru a desemna și serii de manifestări fără legătură cu arta, precum festivaluri de flori, de legume și altele.

Conceptul evenimentului se adresează persoanelor active din punct de vedere social și cultural (cadre didactice, elevi, părinți etc.)

Scopul festivalului:

- valorificarea și păstrarea tradițiilor populare;
- descoperirea și promovarea de noi talente;
- păstrarea obiceiurilor și a portului popular;
- dezvoltarea talentelor artistice prin promovarea parteneriatelor cu alte unități de învățământ.

Obiectivele care stau la baza organizării unor astfel de evenimente sunt:

- dezvoltarea valorilor educative;
- consolidarea colectivului de elevi;
- îmbunătățirea imaginii instituției;
- dezvoltarea socio-culturală a elevilor;
- animația tradițiilor și obiceiurilor.

Componentele festivalului:

- Organizatorii;
- Locul desfășurării;
- Perioada desfășurării;
- Condiții de înscriere;
- Condiții de participare;
- Programul de desfășurare;
- Parteneri;
- Juriul și jurizarea;
- Premiarea.

COMPETIȚIA SPORTIVĂ

Competițiile sportive sunt un mijloc complex de stimulare și verificare a activităților elevilor care facilitează interacțiunea dintre ei și asigură dezvoltarea calităților cum ar fi cooperare, toleranță, adaptabilitate socială.

Competiția sportivă este factorul stimulativ cel mai important al activității sportive și reprezintă acea formă inedită de spectacol oferit de întrecerea și compararea pe viu a performanței realizate.

Activitatea sportivă este în măsură să asigure cadrul metodic, educațional și organizatoric pentru a satisface nevoia de mișcare. În acest sens activitatea sportivă a fost și este singura activitate socială care valorifică în mod sistematic și continuu dorința de întrecere/competiție.

***Competiția sportivă* oferă un șir de beneficii:**

- asigură dezvoltarea capacităților biologice;
- contribuie la dezvoltarea proceselor psihologice (atenția, memoria, procesele afective și volitive etc.);

- oferă posibilități supreme de rezolvare a problemelor, de a acționa, de a colabora, de a lua decizii;
- promovează valori morale și estetice.

Scopul competiției sportive:

- influența benefică a sportului asupra elevilor;
- dezvoltarea valorilor educative: perseverența, disciplina, concentrarea;
- dezvoltarea spiritului de competiție, stimularea spiritului de echipă;
- stabilirea unor legături interpersonale trainice;
- promovarea sportului în instituțiile de învățământ.

Obiectivele competiției sportive:

- fortificarea organismului și sporirea capacității de muncă fizică și intelectuală a elevilor;
- valorificarea deprinderilor și priceperilor motrice însușite la orele de educație fizică într-o competiție;
- cultivarea dragostei pentru mișcare;
- formarea deprinderilor de organizare în mod util și reconfortant a timpului liber;
- dezvoltarea trăsăturilor pozitive ale caracterului și personalității elevului.

Componentele competiției sportive:

- Organizatorii;
- Anunțarea concursului;
- Condițiile de participare;
- Perioada de înscriere;
- Perioada desfășurării;
- Preselecția concurenților;
- Benefeciarii direcți/indirecți;
- Probele concursului;
- Desfășurarea concursului;
- Juriul și jurizarea concursului;
- Premiarea.

TVC-ul

TVC-ul înseamnă concursul celor Tineri, Veseli și Curajoși.

Scopul TVC-ului:

- colaborarea în echipă pentru a acționa în diferite situații în baza normelor și valorilor moral-spirituale;
- dezvoltarea gândirii critice pentru autodezvoltare continuă și autorealizare personală;

- dezvoltarea spiritului de competiție.

Obiectivele TVC-ului:

- valorificarea și promovarea potențialului creator al elevilor;
- formarea atitudinii civice față de problemele curente ale societății;
- încurajarea implicării active în procesele democratice ale societății;
- sensibilizarea elevilor privind drepturile și obligațiunile lor.

Componentele TVC-ului:

- Anunțarea concursului-genericul;
- Perioada desfășurării;
- Organizatorii/partenerii;
- Condiții de participare (termenul de înscriere la concurs, componența echipelor etc.);
- Comisia de concurs;
- Juriul și jurizarea;
- Organizarea și desfășurarea concursului;
- Premiera.

Atribuțiile Comisiei de concurs:

- organizarea și desfășurarea concursului TVC - selectarea echipelor, va stabili data, locul desfășurării concursului, va stabili probele concursului și timpul pentru fiecare dintre ele, va organiza tragerea la sorți pentru determinarea ordinii evoluării echipelor;
- acordarea sprijinului și a asistenței necesare pentru pregătirea echipelor pentru concurs;
- selectarea membrilor juriului;
- identificarea fondurilor pentru premiere;
- înmânarea premiilor;
- stabilirea criteriilor pentru evaluarea prestațiilor echipelor;
- asigurarea juriului cu materiale necesare.

Juriul. Membrii juriului (în număr de 5 persoane) sunt desemnați prin consens de către Comisia de concurs. Fiecare membru al juriului va aprecia capacitățile și abilitățile echipelor cu note (de la 1-10), rezultatele fiind sumate.

Prestația echipelor va fi evaluată după mai multe criterii, printre care menționăm:

- originalitatea ideilor prezentate;
- logica argumentelor expuse;
- umorul și abilitatea de a improviza;
- încadrarea în tematica concursului;
- respectarea timpului preconizat pentru fiecare probă.

VICTORINA

Victorinele reprezintă jocul isteților și este un concurs care se caracterizează prin pregătirea listelor de întrebări la care participanții trebuie să răspundă. Victorinele se organizează pentru diferite discipline și domenii de studii.

Scopul victorinelor:

- dezvoltarea intelectuală a elevului;
- acumularea de cunoștințe suplimentare;
- dezvoltarea spiritului creativ, practic și operațional la elevi.

Obiectivele victorinelor:

- stimularea interesului sporit al elevilor în raport cu anumite discipline și domenii ale cunoașterii;
- dezvoltarea abilităților de mobilizare a voinței, facultăților intelectuale și a spiritului competitiv;
- favorizarea schimbului de opinii/experiență cu referință la obiectele de studii;
- selectarea, la nivel de performanță a potențialului intelectual din echipă, grupă, instituție.

FLASHMOBUL

Flashmob este un termen compus provenit din engleză (unde *flash* înseamnă "clipă", iar *mob* "mulțime" sau "a se aduna/a se îmbulzi"). Acesta reflectă situația când mai mulți participanți efectuează rapid o acțiune neobișnuită, după care grupul se împrăștie. *Flashmobul* e o prezentare pentru spectatori întâmplători, în principal o acțiune de voluntariat, cu scopul de a-i provoca, a le trezi interesul și chiar a-i pune în derută. Acțiunea nu urmărește direct scopuri de obținere a vreunui profit, doar unul social, informativ, etic sau moral.

Reguli de respectat:

- acțiunea trebuie să fie spontană și concomitentă;
- este interzisă atragerea atenției de către participanți înainte de acțiune.

O variantă a flashmobului este *imitarea manechinului* – când participanții încremenesc pentru câteva minute într-o poziție anume.

Flashmobul este o acțiune prin care se scapă de stereotipuri de comportament, se renunță la rutină și plictis, se creează noi senzații.

EXCURSIA

Excursia este o formă de activitate complexă cu caracter atractiv și mobilizator care permite o abordare interdisciplinară a cunoștințelor, un mijloc de a oferi în forme variate cunoașterea directă a realității înconjurătoare printr-un program de activități organizat, dar flexibil și adaptabil nevoilor elevilor. Pentru realizarea unei excursii școlare e nevoie de un plan de lucru, de estimarea normelor

de deplasare în grup, a cerințelor igienico-sanitare, a regulilor de comportare civilizată. Aceste forme organizate în natură, la diferite instituții culturale sau agenți economici au ca **scop** realizarea unor obiective instructiv-educative precum:

- de a stimula activitatea de învățare,
- de a completa și aprofunda procesul de învățământ etc.

Conținutul didactic al excursiilor și vizitelor poate fi mult mai flexibil, mai variat și complex decât al altor activități extracurriculare organizate în clasă, având, de asemenea, și un caracter mai atractiv.

Dacă excursia se organizează în muzee, monumente istorice, *obiectivele urmărite* ar putea fi:

- cunoașterea istoriei ținutului natal;
- însușirea normelor de protecție a monumentelor istorice (a valorilor naționale);
- dezvoltarea atașamentului, a dragostei față de trecutul glorios al poporului nostru.

Informațiile culese vor putea fi valorificate la disciplinele școlare, astfel fixându-se, aprofundându-se cunoștințele. Întru valorificarea cunoștințelor dobândite în timpul excursiilor, elevii pot veni cu nuanțe originale de natură afectivă, prin care își exprimă propriile impresii și sentimente față de cele văzute. În cadrul activităților de tip excursii în natură, elevii pot reda cu mai multă creativitate și sensibilitate, imaginea realității, în cadrul activităților de cunoaștere a mediului, iar materialele pe care le adună, pot fi folosite la abilități practice, în diverse teme de creație.

Beneficiile excursiilor:

- dezvoltarea intelectuală și fizică a elevilor;
- educarea cetățenească și patriotică;
- însușirea unei experiențe sociale importante;
- îmbogățirea orizontului cultural științific;
- suplimentarea și consolidarea instruirii didactice.

Competențele dezvoltate:

- de comunicare și interrelaționare;
- de perfecționare într-un domeniu de activitate de interes pentru elevi etc.

SPECTACOLUL

Spectacolele constituie o altă formă de activitate extracurriculară, prin care elevii fac cunoștință cu lumea minunată a artei, a frumosului și se educă gustul pentru frumos. Valoarea deosebită a acestui gen de activitate rezidă în faptul că ea constituie o sursă inepuizabilă de impresii puternice, precum și în faptul că apelează, permanent, la afectivitatea elevului.

SERATA

Serata/serbarea școlară reprezintă o reuniune, întrunire cu caracter muzical, literar. Prin conținutul bogat și diversificat al programului pe care îl cuprinde, serbarea școlară valorifică varietatea intereselor și gusturilor elevilor. Ea evaluează talentul, munca și priceperea elevilor și transformă în plăcere și satisfacție publică străduințele colectivului și ale fiecărui elev în parte. Elevii culeg idei, impresii, trăiesc „autentic”, spontan și sincer situațiile redată. Stimularea și educarea atenției și exersarea memoriei constituie **obiective importante** care se realizează prin intermediul serbării.

MEDALIONUL MUZICAL-LITERAR

Medalionul musical-literar reprezintă o scurtă expunere pe o anumită temă literară sau muzicală, urmată de obicei de exemplificări din opera unui scriitor, a unui muzician etc.

RECITALUL

Recitalul este o manifestare artistică, concert al cărui program este susținut de un singur solist/ interpret (sau de câțiva). Obiectivele recitalului sunt:

- cultivarea dragostei pentru muzică, literatură, lectură, artă;
- valorificarea cunoștințelor de limbă și literatură română prin recitarea de poezii etc.

BIBLIOGRAFIE:

1. Cebanu L. *Managementul activităților extrașcolare*. Ghid metodologic, Chișinău: IȘE, 2015
2. Cernea M. *Contribuția activităților extracurriculare la optimizarea procesului de învățământ*. București: Editura Discipol, 2000
3. Dumitrescu F., Ciolan A., Lupu C. *Dicționar de cuvinte recente*. București: Logos, 2013
4. Ionesc M., Chiș V. *Mijloace de învățământ și integrarea acestora în activitatea de instruire și autoinstruire*. Cluj Napoca: Editura Presa Universitară Clujeană, 2001
5. Păcuraru V., Ungureanu V., Vulpe A. *Dicționar de cuvinte și expresii recente*. Chișinău: Pholologia, 2016
6. Ungureanu E. *Cuvinte și linkuri*. Chișinău: Arc, 2017

